

Prorok Izajáš

Iz 61,1-2a.10-11 (3 neděle adventní)

Lid, který chodí v temnotách, uvidí veliké světlo (Iz 9)

Drazí přátelé, třetí neděle adventní nese latinský název “gaudete” podle vstupní antifony při nedělní mši svaté. “*Radujte se stále v Pánu, opakují: Radujte se! Pán je blízko*”. Tato neděle se také liší od ostatních adventních nedělí barvou, totiž růžovou, která zdůrazňuje předvánoční radost. Vánoce jsou blízko, proto je třeba se radovat jak čteme v dnešním druhém čtení: “*Stále se radujte! Bez přestání se modlete. Ve všech životních podmínkách děkujte Bohu*”.

Dalším důležitým průvodce adventní doby je prorok Izajáš, který žil v Jeruzalémě v 8. stol. př. Kristem. Celý svůj život kázal o Boží spravedlnosti, varoval před soudem nad hříchy a povzbuzoval vlastní lid tím, že jim připomínal, že je Bůh miluje, touží jim odpustit a chce oslovit ty, kteří mu zůstali věrní. Celé prorokovo dílo vede k povzbuzení a k důvěře v Hospodina za všech okolností života. Těžkosti života jsou zkoušky, které když překonáme, tak se nás Bůh zastane a nakonec nám pomůže. Proč je ale kniha proroka Izajáše pro nás v adventní době tak důležitá? Izajáš totiž nejvíce prorokuje o příchodu Mesiáše. Proto se mu také někdy říká evangelista Starého Zákona. Izajáš předpověděl, že: “**Lid, který chodí v temnotách, uvidí velké světlo... Neboť se nám narodí dítě, bude nám dán syn, na jehož rameni spočine vláda a bude mu dáno jméno: Divuplný rádce, Božský bohatýr, Otec věčnosti, Vládce pokoje. Jeho vladařství se rozšíří a pokoj bez konce spočine na trůně Davidově...**” (Iz 9). Nebo dalším známým úryvkem je: “*Hle panna počne a porodí syna a dá mu jméno Emmanuel, to je Bůh s námi*” (Iz 7,14). Před týdnem jsme četli výzvu Jana Křtitele: “*Hlas volajícího na poušti. **Připravte cestu Páně, vyrovnejte mu stezky***” (Iz 40,3). I toto jsou slova proroka Izajáše, které jsou v adventní době velice aktuální. Připravit cestu Pánu, který chce přijít do našeho srdce. Tyto slova se lépe pochopí, když je zasadíme do geografie Jeruzaléma, kde byly proneseny. Jeruzalém je obklopen Judskou pouští, která není rovinná a písčitá, ale je kopcovitá a kamenitá. Když měl Jeruzalém navštívit významný panovník, tak se mu připravovala cesta, aby byla rovná. Je to symbol našeho srdce. Hříchy jsou pak pahorky, přes které má Bůh problém k nám přijít. To je ta adventní výzva: Připravte cestu Páně, vyrovnejte mu stezky. Bojujme drazí přátelé proti hříchu!

Dnes čteme v prvním čtení: “*Duch Hospodinův, je nade mnou, proto mě pomazal, abych přinesl chudým zvěstovat radostnou zvěst, obvázat ty, jimž puká srdce, oznámit zajatým propuštění, svobodu uvězněným*”. Úryvek ohlašuje radost chudým, uzdravení pro zraněné, osvobození pro spoutané.

Začíná totiž "milostivé léto Hospodinovo", které se v Izraeli slavilo každých 50 let a sloužilo k obnovení života. V tomto jubilejním roce se propouštěli otroci a lidé žili z toho, co se samo urodilo. Tato úroda pak byla znamením Boží milosti. Tento úryvek z proroka Izajáše, který přečetl Ježíš v synagóze v Nazaretě na začátku svého veřejného působení přehledně vyjadřuje celé jeho veřejné působení. Ježíš je zde pro chudé, bohaté, pro nemocné i zdravé, pro vězněné, atd. **Ježíšovo spásitelné dílo je zde pro všechny.** My se pak učme drazí přátelé radovat. K tomu nás vede naše víra i vědomí toho, že jsme spojeni s Ježíšem Kristem.